

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 TV
79 KØBENHAVN V

SORANERBLADET

NR. 1 JANUAR 1970 55. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

Højlund & Løgstrup

KONSULENTER FOR VIRKSOMHEDSLEDERE

Organisation - Markedsføring

Økonomi

Bygmarken 8, 3520 Farum

Telefon (01) 95 33 11

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLÆDET

JANUAR

55. ÅRGANG

NUMMER 1

Jens Kraft

Af lektor *Ove Christensen*

Fortsat fra december-nr. Sluttet.

Ved samme tid, skiltes de to kamp-
haner, da Sneedorff blev kaldt til Kø-
benhavn som lærer for arveprins Fre-
derik, og Danneskiold fik sin afsked
som overhofmester, da han havde på-
draget sig regeringens unåde ved sine
forslag til sanering af Akademiets håb-
løse økonomiske forhold. Han fik ingen
efterfølger, idet stiftelsens bestyrelse
overdroges til professorerne i fælles-
skab. Kraft, der var senior i kollegiet,
kom til at bære hovedbyrden og måtte
indlede sin virksomhed med et sammen-
stød med Danneskiold, som nægtede at
udlevere Akademiets papirer til ham,
tilsyneladende på grund af gammelt
nag. Sagen ordnedes dog ved kancel-
liets mellemkomst.

Kraft deltog energisk i bestræbelserne
for at konsolidere stiftelsen og fik af-

sluttet en mindre for Akademiet fordel-
agtig godshandel, samtidig med at han
skaffede hjælp til nogle af de betrængte
bønder. Da kassen var tom, rejste han
likvide midler ved selv at købe en obli-
gation, der stod i godset Hellestrup.

Også indadtil var der problemer at
løse, idet akademisternes disciplin på
dette tidspunkt synes at have været
mindre god, hvorfor Kraft udvirkede et
kongeligt reskript til bedre håndhævelse
af ordensreglerne efter et sammenstød
med en af akademisterne, der imidler-
tid påberåbte sig, at flere af de andre
professorer ikke havde noget at udsæt-
te på hans opførsel. Kancelliet holdt
sig dog helt til Krafts fremstilling og
formulerede en skriftlig advarsel til den
pågældende akademist, som skulle op-
læses for ham i det samlede professor-
kollegiums overværelse. Det var så me-

get mere pinligt, som professorerne, da de overtog styrelsen, havde vedtaget skiftevis at tilse god orden, men havde været forsømmelige med at overholde aftalen.

Det var således en betydelig arbejdsbyrde, der udover undervisningen blev lagt på Krafts skuldre efter Danne-skiolds afgang. Han nåede dog ikke at se alle de reformer ført ud i livet, som han havde været med til at fremsætte, idet han efter kun et halvt års funktion som leder af Akademiet afgik ved døden 18. marts 1765.

Han bisattes tre måneder senere i kapellet ved St. Petri kirke i København, hvor hans kiste nedsattes i en gravkælder, som tilhørte hans anden kones familie. Ophængt i kapellet er bevaret en timplade fra hans kiste.

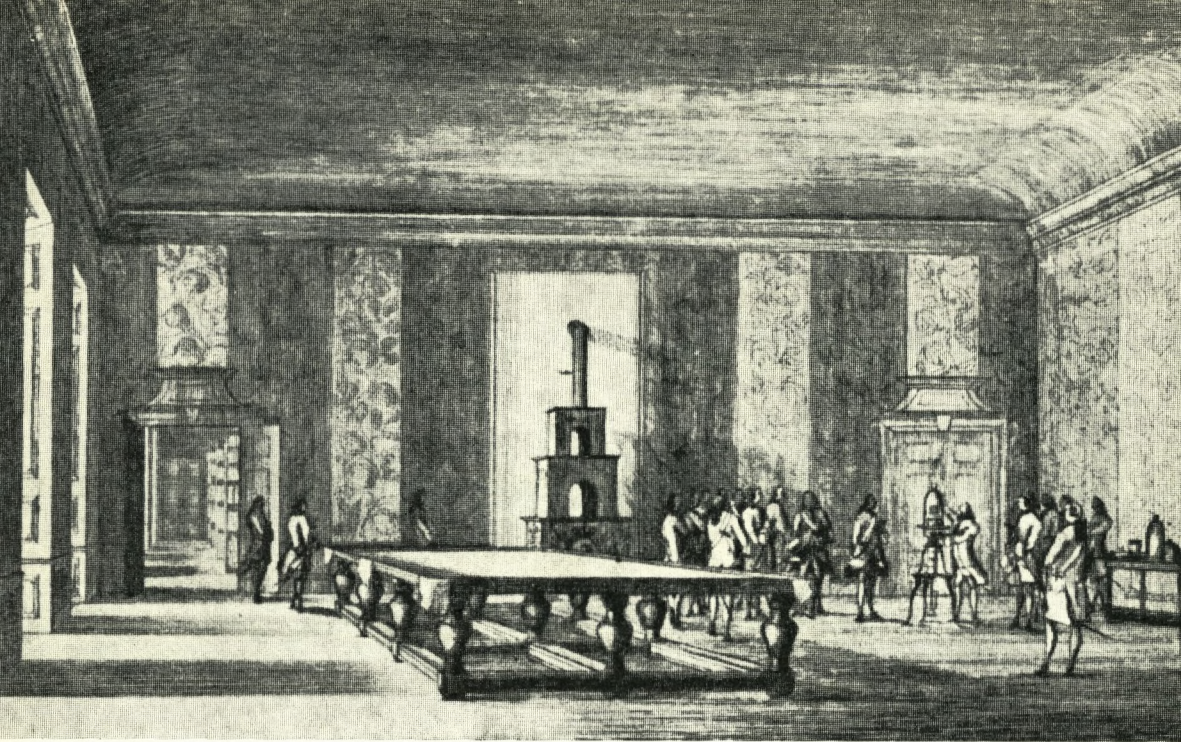
Af børnene døde de to sønner begge unge og ugifte, medens døtrene ved ægteskab kom ind i slægterne Boeg, Dinesen, Gyldendal og Pontoppidan, hvor navnet Kraft hyppigt har været brugt som mellemnavn, og hvor adskillige drenge er blevet døbt Jens efter professoren i Sorø.

Man har sagt om Jens Kraft: »Alt hos ham svarede til hans navn«, og sandt er det, at han var i besiddelse af sjældne evner og en usædvanlig arbejdskraft. Som professor i Sorø lykkedes det ham – trods en betydelig undervisningsbyrde – at udarbejde fortrinlige lærebøger, der ligesom hans øvrige videnskabelige skrifter bærer præg af dybtgående fagstudier med vid horisont. I betragtning af, at han kun blev 45 år gammel, er hans indsats imponerende. Som årene gik, udviklede han sig til en pædagog af rang, hvad hans

bøger bærer vidnesbyrd om. Medens logiken endnu gør et noget løst indtryk, er der mere hold over de efterfølgende filosofiske lærebøger, og den store mekanik fra hans sidste år er særdeles vel disponeret og i sproglig henseende vel formet.

Sine pædagogiske tanker har han fremstillet i et afsnit af logiken: »Om Maaden at studere paa, og at kiende det Visse og Uvisse, Sande og Falske«, som indledes med en kritik af samtidens undervisningsmetoder: »Det er en Hoved-Feyl, at de (unge) mestendeels vænnes til at lære Ord allene, uden at man tillige fører dem paa tydelige Forestillinger, som bør følge Ordene! Naar de unge Aar ere spildte paa en Deel Gloser, og for de fleste Tider paa høytravende og matte Talemaader, saa endelig til sidst giver man dem en kort Tiid til at lære Videnskaberne uden ad, uden at de selv veed hvad det er, de lære, og deraf kommer det, at de fleste Unge lære Videnskaberne in spem futuræ oblivionis, for igien at glemme dem, da de dog ikke har nødig at glemme, hvad de aldrig har lært«. Heroverfor stiller Kraft kravet om klare tanker og grundig tilegnelse. Han adværer mod autoritetstro og anbefaler eksperimenter – også i de filosofiske fag. At han selv har levet op til disse anskuelser, er der ingen tvivl om, men derimod nok om, hvorvidt han har kunnet frugtbar gøre dem blandt kolleger og elever, af hvilke sidste i hvert fald adskillige var mere interesseret i de såkaldte ridderlige idrætter end i egentlig kundskabstilegnelse.

Det er som matematiker Kraft har øvet sin største indsats ved sin evne til

Kong Frederik V overværer professor Jens Krafts fysiske forsøg på Sorø Akademi d. 13. maj 1749.

selvstændig løsning af problemer, som det f. eks. er tilfældet med hans bidrag til de algebraiske ligningers teori, der – åbenbart godt gemt i Videnskabernes Selskabs skrifter – først blev fulgt op af andre en hundrede år efter hans død. Han forstod det geniale i Newtons Principia, som han først af alle her i landet lagde frem for det hjemlige forum, og hans hovedværk mekaniken er et godt vidnesbyrd om hans store belæsthed og fortrolighed med videnskabelige strømninger i udlandet. Han oplevede ikke selv at se den nyttiggjort ud over Europa i en tysk og en latinsk udgave.

Hans filosofi er præget af hans matematiske indstilling og bygger derfor på Wolfs skrifter, men han viser også på dette område selvstændighed i opfattelsen og foreslår noget så moderne som eksperimentel psykologi.

Krafts evner og interesser gik videre end til hans egentlige lærefag. Bogen om de vilde folk, der blev oversat til tysk og hollandsk, er et godt eksempel herpå. En moderne etnolog, Kaj Birket-Smith, karakteriserer den med disse ord: »Krafts Bog er den første almene Etnologi med Redegørelse for Samfundslivets, Erhvervets, Religionens og Kunstens Oprindelse og Udvikling, som man maatte forestille sig det ud fra Tidens Viden. Hvis Bogen var blevet bedre kendt i den store Verden, havde den dannet Epoke«.

Hans betydning for samtidens videnskab beror i mindre grad på hans virksomhed som professor i matematik og filosofi end på hans trykte skrifter, da elevfrekvensen i Sorø var ringe, og formålet med Akademiets undervisning var at uddanne mænd til brug i statstjenesten. Derfor fik han ingen elever, der

kunne følge hans arbejde op. Den rette plads for ham havde nok været universitetet i København, men der var kun to professorater i matematik, hvoraf det ene i realiteten var astronomisk, og indehaveren af det andet, professor Ramus, der havde været hans lærer i studietiden, overlevede ham endda.

For dansk matematik betød Krafts altfor tidlige død, at den mistede sin betydeligste dyrker, men hans virksomhed bidrog til at åbne samtidens øjne for fagets betydning, og han blev derved medvirkende til, at det henimod århundredets slutning fik en bedre placering såvel i de lærde skoler som ved universitetet. Hans virksomhed i Sorø kastede glans over Akademiet og gjorde dets og hans eget navn kendt i indland som i udland. Han var en foregangsmand i sine fag, der på flere punkter var forud for sin tid. En særpræget begavelse, selvbevidst og med sine meningers mod, en ensom kæmpe – næppe helt let at omgås – der hverken overfor sig selv eller andre slækkede på kravet om solide kundskaber og klare tanker.

Soranerfrokosten

Torsdag den 8. januar 1970.

Gennem det hvide vinterlandskab biledede vi ad »Danmarks riviera« (undskyld denne letkøbte frase, men den skulle med engang) mod hovedstaden; »af Sne var Skoven saa glimrevid«, og frostgraderne var ikke generende, især da ikke når man hyggede sig i den lune bil.

Mange har arbejdet med på at præge indsats stadig fremhæves.

I særdeles god tid nåede vi Majestættens Nytorv, og ikke mindre end to bilister var så elskværdige at forlade parkometrene, hvorfor vi ligefrem kunne vælge en passende plads.

På »Grand« var vi de første, men snart indfandt oplagte kammerater sig, og vi blev sandelig 24 stk., omfattende årene 1901–57. Bordet var færdigdækket og lyste med iris, tulipaner og Phoenixflag. Resigneret nedsvælgede man årets første evighedssild, efter først at have fjernet $\frac{1}{2}$ kg løg (godt, at der er højt til loftet).

Jonas Bruun: Godt nytår til de kendte rare ansigter, til æresmedlemmerne, som det vrimler med (vrimlen bestod af to), og til andre, der burde være det, samt i særdeleshed Carsten Nielsen (s. '57) der fra det milde California, hvor han samler soranere om sig, var draget på besøg i fædrelandet. – Skolen leve!

Digter Hauch og kapelmester Hebo skilte sig pænt fra vers og musik, og deltagerne gav med rørelse begge dele liv.

Efter en rum tid, som enhver snegl ville være stolt af, frembares den varme ret; og for at sørge for, at den blev kold (jeg tror dog, at enkelte blodtørstige luskede sig til en bid bœf béarnaise), holdt *Jonas Bruun* en bevæget tale: 1969 var et vigtigt år for Soransk Samfund, der nu så frugten af et stort og langvarigt arbejde: Soranerbiografiernes bd. 1 (1901–10). Samfundets formålsparagraf at udgive trykte meddelelser om Sorø var tidligere opfyldt gennem Soransk Tidsskrift, Soranerbladet og den store Sorø-Bog; i denne ytreder der ønske om en matrikel, for-

tegnelse med personlige oplysninger om dem, der havde været knyttet til skolen. Dette realiseres nu ved udsendelsen af biografierne, på én gang interessant og bevægende læsning. De skilddrer livsskæbner af højst forskellig art. Mange har arbejdet med på at præge værket, men uden at gøre nogen uret, må i særlig grad A. Kann Rasmussens indsats stadig fremhæves.

Svend Clausen meddelte, at Soranerkosterne havde 25 års jubilæum. Det begyndte omkring 1926-27 (et mærkeligt jubilæumstal, råbte én af hoben) med en selvbestaltet komité: Ebbe Friis, Badse Winther, Gudmund Magnussen og Clausen. Der blev holdt aftener med spisning (ærter med alt for kr. 3,35), foredrag og kortspil. Snart kom man ind under Sor. Samf., og under besættelsen med mørklægning besluttede man at samles midt på dagen, og gennem 25 år har vi haft disse møder – gid de fremdeles må få det samme fornøjelige og rige forløb som hidtil.

Kindt gennemgik festernes ændring gennem tiderne; i hans ungdom rusfest på Skydebanen med ældre dekorerede herrer i kjole og hvidt, 4 retter mad med vin, bagefter punch (den kolde var mindst farlig). Senere møder hos Nimb og Wivex – nu har man sat tæring efter næring med frokostmøderne – og man sørgede altid for, når man skulle til staden, at komme den dag der var frokost. Som aldersrentenyder er de blevet en institution for mig – men vi mangler i nogen grad de unge. Clausen og flere har gjort et godt arbejde; møderne indtager en central stilling i Sor. Samf. Et leve for dem, rettet til Clausen.

Mackeprang, formanden og Stevenius diskuterede Ollriks Erindringsbilleder; bogen var interessant og gav gode ting fra Helsingør og det østre København, men på flere punkter fældedes der temmelig hårde domme; således karakteriseredes den senere overpræsident Jens Jensen som plebejeren overfor overpræsident V. Oldenburg, patricieren. Jens Jensen havde slidt sig til kundskaber og kultur, og sådanne mennesker (som også fx. H. C. Hansen) må man beundre – de har slidt, hvor vi andre på Sorø ganske gratis har fået så meget.

Svend Clausen forklarede nærmere om matriklen; sedler med navn, forældre, eksamen; de opbevarede i nogle sorte papkasser, kaldet »børneligkister« og dannede den spæde begyndelse til biografierne.

Jornil havde i biografierne set, at Ed. Kindt havde fanget en rotte (1 kg) på en flue, eller var det en flue på en rotte? Fiskeren *Kindt* gav en overbevisende forklaring på dette under, så på ham passer det ikke, hvad Jerome K. Jerome i »Tre Mand i en Baad« kræver af en fisker: En vis evne til at lyve flydende og uden at rødme.

Selv om der i betænkelig grad er lagt beslag på læsernes overbærenhed, kan jeg ikke lade være med at slutte med et par episoder, meddelt mig af et par kammerater.

En kom ind i en radioforretning og ville have en plade; det er den: »Sæt dig, Jensen, det er søndag« (den intelligente læser har selvfølgelig forstået).

Et rejseselskab i Louvre ville gerne se Laokoonsgruppen og spurgte et par besøgende, hvor den var. Svaret lød:

Det ved vi ikke, vi hører til Krogagergruppen.

Finis. Næste møde torsdag den 5. februar kl. 12,15.

P. Sch.

Det var dengang -

En rustale for 50 år siden er, hvad jeg har fundet frem i januarhæftet af vort blad (anno 1920) - og den er såmænd holdt af vor nuværende formands far, daværende højesteretssagfører H. H. Bruun, der faktisk siger ting, som også har bud til os i dag. Han udtaler nemlig bl. a. følgende:

»De begynder Deres livsarbejde i en brydningstid, som verden vel aldrig har kendt mage til, i en tid, hvor intet står fast, og hvor man forgæves søger det sikre grundlag at bygge på.

Held for dem, der blev studenter i den rette tid, hedder det; men er De da ikke blevet det? Må De ikke snarere misunde os, Deres forgængere, der på mange måder fik så langt lettere kår.

Det ville ikke nytte, hvis jeg sagde jo, heldigvis De lider jo ikke af Welt-schmerz, De er optimister, De tror på Deres lykkestjerne trods havnearbejdere og bolsheviker, De vil tro på Deres chance, og alene derfor har De ret, men desuden, jeg ville ikke være ærlig, hvis jeg ikke svarede nej ...

Kundskab er magt, ikke sandt, det gamle ord kender vi alle. Der var engang - desværre det er snart længe siden - da det oven i købet var sandt, da kundskab virkelig var magt. Men vi, der er her tilstede, ialtfald de yngre af os, vi kender det kun som en overlevering, som noget man tog frem ved højtidelige lejligheder. Vi kender det mest fra festtaler, hvor det mere gælder om at tale om tingene, som de burde

være, end om tingene, som de virkelig er.

For livet, som det er, det liv, der mødte os da, vi kom ind som studenter med vor naive tro på, at kundskab virkelig var magt, det havde jo skabt sig et andet motto. Nu hed det: Penge er Magt. Det kom ikke på engang, men gradvis og efterhånden, og i de sidste år, dem vi har lige bag os, blev det endelig slået fast, ublufærdigt og uden hensyn: Penge er Magt.

Men pendulet det svinger, og den ny tid, som vi kan mærke er ved at bryde frem, og som vi på så mange måder frygter, fordi vi ligesom mangler det faste, det sikre grundlag at bygge på, den har dog måske eet lyspunkt: Det gamle ord vil få gyldighed igen, åndens og kundskabens magt vil i fremtiden vise sig stærkere end pengenes.

Hvordan verden vil blive, når den engang igen er faldet til ro, ved hverken De eller jeg, men det er min sikre tro, min absolutte overbevisning, at hvor grundigt der end bliver lavet om på det samfund, som vi har levet i og vore fædre før os, eet står fast, at den der vil og kan arbejde, den der kommer fremmest i villen og kunnen, han vil altid kunne sikre sig en plads, hvor han kan leve trygt ...«

En og anden ville nok (som jeg selv) sætte et spørgsmålstejn ved den sidste sætning - men alligevel: Kan det siges bedre? *Elbs.*

Soranerblade søges

Til brug ved mine intensive soranske studier mangler jeg årgangene 1916-44 af Soranerbladet. Hvis der er nogen, der vil overlade mig disse blade, skal jeg gerne afhente dem, sålænge det er indenfor landets grænser.

Erik Sanders (s. '41),

tlf. (01) 42 29 08.

SORANERBLADET

54. ÅRGANG

FR. PALM GREISENS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN 1969

Indhold

Større artikler, digte

	Side
<i>Alsinger, Knud</i> , sognepræst:	
<i>Sorø Sø</i> (Digt)	85
<i>Ved Sorø kirkes 800-års jubilæum</i> (Digt)	86
<i>Andersen, Vilh.</i> , professor, dr. phil.:	
<i>Ringsted-minder fra Schandorphs</i> <i>Tid.</i> Indledning til en oplæsning (1928)	137
<i>Arnholtz, Arthur</i> , professor, dr. phil.:	
<i>Erindringer. Sorø Akademi</i> ..	1, 17
<i>Erindringer. Pigerne i skoven</i> ..	33
<i>Erindringer. Mulighederne</i>	93
<i>Balslev, L.</i> lektor:	
<i>Poul Nørlunds bog om gyldne</i> <i>altre.</i> Med 1 billede	9
<i>Borch, Caspar</i> , landsretssagfører:	
<i>Fru Borchs Ø</i>	71, jfr. 132
<i>Brincker, R. E.</i> , grosserer:	
<i>En prægtig gammel overlærer</i> (lektor C. J. C. Lauritzen). Med 3 portrætter 77, jfr. Gruppebillede 116-17	
<i>Christensen, Ove</i> , lektor:	
<i>Jens Kraft.</i> Med 1 portræt	165
<i>Dahl, Aage</i> , sognepræst:	
<i>Lidt personalhistorie</i> (Til artiklen <i>Fru Borchs Ø</i>)	132
<i>Dithmer, E.</i> , konferensrådinde:	
<i>Hyldest til Vilhelm Andersen</i> (Festsang)	125
<i>Glahn, Torben</i> , overbibliotekar:	
<i>Holberg-portrættet af Johan Rose-</i> <i>lius, adlet v. Rosenheim</i>	4
<i>Hoffgaard, C. C.</i> , direktør:	
<i>Direkte fra båndet XI. Samtale</i> (1965) med landsretssagfører <i>Hermod Lannung</i>	109, jfr. 133
<i>Keld, Jens Peter</i> , stud. mag.:	
<i>Carl Bagger.</i> En berigtigelse	141
<i>Krog-Meyer, H.</i> , direktør:	
<i>En god Soraner - Alfred Bennick</i>	26
<i>Langberg, Karna</i> , frue:	
<i>Fortæller om sin mand</i> (Sigurd Langberg)	143
<i>Lorenzen, Poul</i> , skovrider:	
<i>Sorana</i>	36
<i>Det Müllerske Legat</i>	56
<i>Poulsen, Knud</i> , fhv. boghandler:	
<i>Minder (Fra Sorø 1887-93)</i>	53
<i>Rafn, Eyvind</i> , redaktør:	
<i>Carl Bagger i fuld belysning</i>	61
<i>Raft, Karen</i> , frue:	
<i>Tale ved Soransk Samfunds års-</i> <i>fest på Sorø Akademi den 18. ok-</i> <i>ttober 1969</i>	149
<i>Rørdam, Marie</i> , bispinde:	
<i>Ved Carsten Hauchs død</i> (Digt)	38
<i>Schjærff, Poul</i> , lektor, red.:	
<i>Gensyn med Sorø. Betragtninger</i> <i>efter et Sorø-Ophold</i>	22
<i>Aksel Dahlerup: Radio-eventyr</i> (Anmeldelse)	114
<i>H. G. Olrik: Erindringsbilleder</i> (Anmeldelse)	158
<i>Maanen</i> (Digt)	171

	Side
<i>Stevenius-Nielsen, H.</i> , direktør: <i>Ebbe Hammerichs og Aage Linds</i> <i>Kantate ved Soransk Samfunds</i> <i>70-års jubilæum</i>	99
<i>Thorlacius-Ussing, V.</i> , dr. phil.: Tale ved årsfesten den 18. oktober 1969	157
<i>Thrane, K.</i> , overlæge: <i>Om kammeratskab</i>	14
<i>Viderø, K.</i> , seminarielæktor: <i>Nogle Paludan-Müller-studier</i> ..	49

Nekrologer

Dødsfald: Dr. phil. <i>Eigil Nielsen</i> (s. '29), * 16. august 1910 - † 8. december 1968. Med 1 portræt. Af Per Sørensen - Ekspeditionsse- kretær <i>Leo Willert</i> (s. '28), * 9. januar 1910 - † 5. november 1968. Af P. Sch.	10
Den uforfærdede ekspeditions- mand. Mindeord om <i>Eigil Niel- sen</i> . Af Ebbe Munck	16
Dødsfald: Geologen <i>S. AA. Ander- sen</i> (s. '20), * 13. maj 1901 - † 28. januar 1969. Af P. Sch. - Fiskeri- ejer <i>Eskild Assing</i> (Udg. '14), * 10. august 1901 - † 24. januar 1969	30
Dødsfald: Fhv. skattedirektør <i>E. Bredmose</i> (s. '16), * 19. november 1897 - † 27. februar 1969	45
Dødsfald: Politimester <i>Sten H. Clausen</i> (s. '20), * 13. august 1902 - † 17. marts 1969. Af P. Sch.	58
Dødsfald: Tandlæge <i>Otto Schmedes</i> (s. '01), * 8. januar 1883 - † 5. maj 1969. Af P. Sch.	76
Dødsfald: Fhv. gårdejer <i>Svend Wi- boltt</i> (Udg. 1910), * 5. maj 1897 - † 5. maj 1969. - Direktør <i>Eigil Juel Wiboltt</i> (r. '13), * 6. august 1896 - † 20. maj 1969. Med 1 por- træt. Af P. Sch.	89
Dødsfald: Fhv. skovrider <i>Erik Bi- strup</i> (pr. '04), * 22. november 1886 - † 6. juni 1969 - Fhv. departe- mentschef <i>Einar Cohn</i> (s. '03), * 25. juli 1885 - † 9. juni 1969.	

	Side
Med 1 portræt. Af Red. - Oberst <i>Magnus Fog</i> (r. '09), * 1. marts 1893 - † 19. juni 1969. Af Red. ..	105
Dødsfald: Fhv. boghandler <i>Knud Poulsen</i> (Udg. 1893), * 9. marts 1877 - † 20. juni 1969. Af P. Sch. - Oberstløjtnant <i>Otto Feddersen</i> (Udg. 1906), * 29. juni 1890 - † 17. juli 1969. Af P. Sch. - Professor, dr. phil., h.c., <i>Jørgen Jørgensen</i> (s. '12), * 1. april 1894 - † 30. juli 1969. Af P. Sch.	120
Dødsfald: Direktør <i>Julius Tolder- lund</i> (pr. '1896), * 7. april 1880 - † 30. august 1969. Med 1 portræt. Af P. Sch.	146
Dødsfald: Overlæge <i>Einar Gjessing</i> (s. '04), * 23. juli 1886 - † 29. april 1969. Af Poul Schjærff	161
Dødsfald: Fhv. manufakturhandler <i>Vagn Techt Hansen</i> (m. '10), * 27. februar 1893 - † 19. oktober 1969. Af P. Sch. - Provst <i>Erik Bennetzen</i> (s. '25), * 20. marts 1907 - † 9. november 1969. Af Olaf Krog-Meyer	171

Foreningsanliggender

Soransk Samfund, unge eller gamle. Af <i>A. Kann Rasmussen</i>	29
Regnskaber 1968	40
Generalforsamling 28. april. Dagsorden	44
Soranerbiografier 1901-60	58
En Tak til Kann. Af <i>clam</i>	66
Soransk Samfunds generalforsam- ling den 28. april 1969. (Referat). Af <i>Poul Schjærff</i>	66
Udflugt til Sorø. 26. juni. Program. Af <i>Bestyrelsen</i>	70
Årsfesten på Sorø Akademis Skole 18. oktober 1969. Program	131
Jysk Afdeling: Holberg-fest. Program	144
Legater	153
Post Festum (Årsfesten på Akade- miet den 18. oktober 1969). Af <i>B & B</i>	154

	Side		Side
De 200 raske gamle soraneres stipendium	171	Akademis skole 1969 (Efter den lokale presse ved <i>red.</i>)	101
Det var dengang. Af <i>Elbs</i> 103, 120, 153		Årgang 1944. 25 års studenterjubilæum. (Ved Harald Qvist). Med 1 gruppebillede	102
Soranerfrokosten. Af <i>N. Sx.</i> 4, 21, 34, af <i>P. Sch.</i> 52, 65, 96, af <i>N. Sx.</i> 113, af <i>P. Sch.</i>	127, 140, 152 168	Sorømindre. Af <i>B. I. Baggesen</i> (1924)	105
Mindre meddelelser		Overlærer Lauritzen's Elevorkester (Sorø Akademi 1907). Gruppebillede	116-17
En meget gammel soraner (Henrik Birger Funch Rasmussen). Af <i>Erik Sanders</i>	15	Rejsen til Italien. Af <i>Per Boolsen</i> ..	118
En rigtig »skovtrold«. Carl Weismann. Af <i>B. Rosenkilde N.</i>	26	Overlærer Sibberns legat for en Soraner. Af <i>Arne Østergaard</i> ..	141
I. P. Trap: Fra fire kongers tid. Af <i>P. L.</i>	27	Sorø-gymnasiaster på udflugt. Af <i>Torkild Hansen</i> og <i>Thomas Krüger</i>	144
Thorkild Hansen: Jens Munk. Af <i>P. L.</i>	27	En 50-års jubilar ser tilbage. Af <i>Jens Madsen</i>	160
Fred hviler over land og by. Af <i>Poul Lorenzen</i> . - <i>P. S.</i> af <i>Red.</i> ..	28	Gl. Soraner formand for Dommerforeningen	160
Vandballet. Af <i>Be</i>	29	Jysk tradition for Holberg-fest	169
Orienteringsløb 23. marts	29, 58	Jul i Sorø 1969. Anmeldelse af <i>P. Sch.</i>	170
Fraternitas Soranas 33. stævne. Bornholm 20.-22. maj 1969. Program. Med 1 vignet	39	Soldaterkorpset. Af <i>Erik Sanders</i> ..	171
Den »1000-årige« Eg, Sorø. Billede	57	Gamle Soranere og soranske noter 12, 31, 45, 59, 74, 90, 107, 124, 133, 147, 162, 173	
Sorø-elever på Londontur. Af <i>Nils Boesen</i>	72	Rettelser (kun de vigtigste)	
Soraner-cricke, maj 1969, juni 1969, juli 1969, august 1969, september 1969, oktober 1969. Af <i>Arns</i>	72, 88, 103, 119, 129, 145	S. 10, spalte 2, lin 5 f.n.: zoopalæontogi, læs zoopalæontologi.	
50 års jubilæum for Fraternitas Sorana (Referat af stævnet). Med 1 vignet). Af <i>Krog</i>	80	S. 23, spalte 2, lin. 18 f.o.: digternes, læs digterens.	
Et højdepunkt: Paul Nedergaards præste- og sognehistorie. (Bd. IX, hæfte 11). Af <i>Poul Schjærff</i>	82	S. 26, spalte 1, lin. 17 f.o.: Garl, læs Carl.	
Batøkampen den 15. maj 1969. Af <i>Perch-Nielsen</i> , '21	83	S. 36, spalte 2, lin. 16 f.o.: forstand, læs forsand.	
Sorø Akademi's skoles årsskrift 1968-69. Af <i>P. Sch.</i>	84	S. 36, spalte 2, lin. 18 f.o.: Rolff, læs Hoff.	
Glade bademinder. Af <i>Aksel Erting</i> ('17)	84	S. 53, spalte 1, lin. 24 f.o.: overantværdede, læs overantvordede.	
Soraner-skak. Af <i>Ranvig</i>	87	S. 55, spalte 2, lin. 6 f.o.: 1966, læs 1967.	
Soraner-Biografier 1901-1960. (Anmeldelse af 3. del, 1921-30). Af <i>P. Sch.</i>	100	S. 107, spalte 2, lin. 11 f.o.: ryttere, læs ryttere.	
Translokation og Dimission på Sorø		S. 125, spalte 1, lin. 11 f.o.: 1884, læs 1864.	
		S. 125, spalte 2, lin. 9 f.o.: 1839, læs 1859.	
		S. 164, spalte 1, lin. 27 f.o.: 5 år, læs 50 år.	

Min skoletid

Af Poul Schjærff

Af og til – nogle vil måske mene for ofte, har jeg her i bladet meddelt træk af, hvad jeg med digterinden Charlotte Dorothea Biehl fra det 18. århundrede kalder »Mit ubetydelige Levnedsløb«. Denne gang skal der berettes om min skoletid. Skulle dette realiseres efter pålydende, vil det omfatte min tilværelse gennem 62 år, så det har sin rigtighed, hvad J. L. Heiberg siger i »Aprilsnarrene«s slutningssang: »Livet selv er en Skolegang«. Jeg har gået i pogeskole i 4 år, på Sorø Akademi i 7 år, studeret i 8 år, udøvet lærervirksomhed i 43 år, summa summarum 62 år af mine i alt 79 leveår, så jeg overgår i den – men ikke i andre henseender den lærde græker Aristoteles, der efter sigende i 20 år frekventerede Platons skole, hvad der kunne tyde enten på en stærk erkendelsestrang eller måske på nogen tunghed. Jeg skal dog forsåne læserne for en gennemgang af alle de mange år – jeg holder mig til pogeskolens og tiden på Akademiet.

I

HOS ANNETTE

Frøken Annette Kaysen (1862–1939) hed hun; men hos hendes drenge hed hun altid Annette – hendes skole var noget for sig. Hun var datter af daværende kordegn og førstelærer ved Sorø Borgerskole Carsten Kaysen (1825–1898; i Sorø fra 1869). I et lokale på Borgerskolen begyndte hun, kun 16 år gammel, den forberedelse til Sorø Akademis skole, som hun, da faderen havde

taget sin afsked, flyttede til den ejendom, de lod opføre på Frederiksvej. I samtlige 47 år var hun det strålende midtpunkt, fra 1878 til 1925, år efter år, med aldrig svigtende tålmod og humor; så måtte hun give op; men en stor kreds af venner og gamle elever vil aldrig glemme hende.

Inden jeg går nærmere ind på hendes arbejde i enkeltheder, giver jeg denne gang en karakteristik af hende i form af en rimet lovtale, som jeg af-fattede til hendes 70 års dag den 23. juni 1932:

Den junidag, da syvti år du runded,
jeg havde tænkt, at mig du skulle
fundet
iblandt den flok af venner, gamle, unge,
der hylded dig med kraftig ærestunge;
men ak! Eksamen stod så truende for
døren,
med stil, censur op over begge øren,
at mig det gik, som det så ofte gik,
at man sin tanke ikke udført fik.
Dog: »Bedre sent end aldrig«, man jo
siger,
og skønt »post festum« jeg dog ivrigt
higer
at bringe hid min hilsen og min tak,
endskønt af ruelse mit hjærte næsten
sprak!

Jeg allerføst da ønske vil: »Til lykke!«
De syvti år du bærer som et smykke,
thi du som få med fryd kan se tilbage
på en tilværelse af arbejdsdage,
hvori du med en kraft, så sjælden
sund,
for flere slægthed børn har lagt en
grund,
der var solid og støt dem førte frem

ad lærdoms bane, så fra barndoms hjem
de vandred over i den »store« skole,
ved rustede og lysende som sole.
Derfor påny jeg ønsker dig til lykke,
de syvti år du bærer som et smykke,
thi alt det lyse har du lukket ind,
så du endnu er ung og frisk i sind.

Blandt dem, der gemmer mange gode
minder,
hvorfor du skyldes tak, og mig du
finder.

Som et klenodie jeg endnu har et brev,
som du tre år før nittenhundred skrev
til hele klassen, da i København
som syg du opholdt dig – og hver ved

navn

du venligt nævner med et kærligt ord,
– jeg husker det, som om det var i fjor –
og stolt jeg blev, da vi trak lod om
brevet,

og jeg drog hjem med det, du havde
skrevet.

Og fra min gamle pult jeg ofte tager
frem,

når til det kære Sor min tanke drager
hjem,

min første ABC – med hanen udenpå –
i laser, men sy't sammen, uanseelig og
grå;

når over bogens blade mit blik jeg lader
gå,

så mangen skoletime for mindet frem vil
stå.

Hvor jeg befandt mig herligt i de fire
skoleår,

altid i gylden stråleglans de tider for
mig står;

jeg mindes og Sankt Hanstid, når

Annette holdt fest,

og flokken til fødselsdagen var

»besværlig« gæst,

og den 1. december, frøken Lakjers
fødselsdag,
når skolen var pyntet med farver og
med flag;
engang klædt ud som nisser frøken L.
vi hylded
men den, der hele festen med fantasi;
fremtrylled,
fik sikkert ej den tak, hvorpå hun
havde krav:
hun kendte ikke til at få, men selv
hun altid gav.

Ja, godt jeg kunne blive ved, men kun
til slut et ord:

Tak for de lyse minder, som i mit
indre bor,

tak for den første lærdom, tak for de
år, der svandt,

kun alt rask for de gode, blide skole-
timer randt;

tag disse jævne linjer fra én, der
ønsker dig,

at lykken endnu mange år må lyse på
din vej.

(Fortsættes).

Sigurd Langberg - lidt supplement

I tilslutning til Fru Karna Langbergs pietetsfulde karakteristik af hendes mand (Sor.-Bl. 1969: 143) skal her anføres nogle supplerende udtalelser, hentet fra et interview med fru Langberg (»Frederiksborg Amts Avis«, 11. juli 1968).

Interviewet fandt sted i sønnen Jesper Langbergs dejlige hus ved Udsholt Strand. Fru Langberg siger bl. a.: »Det ville have moret Sigurd at se, hvordan det er gået Ebbe og Jesper. Men det fik han jo ikke lov til. Han døde fra os

så forfærdelig pludselig. Men han blev da skånet for at møde døden i kamp, en tanke, han ikke så sjældent havde gjort sig. – Sigurd var det mest naturlige og ligetil, når han var hjemme. Han tog aldrig teatrets problemer med hjem. Var der noget, der optog ham, gik han en lang tur og tænkte over den opgave, han stod overfor at skulle løse. Han repræsenterede en skuespil-lertype, der næsten ikke eksisterer mere.«

Fra kammer nr. 2 på Alumnatet 1913-14.

Fra højre: kammerduksen *Johs. Olsen*, I g.n. – *Sigurd Langberg*, I g.n. – *Henning Nielsen*, 4. ml. – *Erik Frigast*, 4 ml.

Den femte på kammeret, *Søren Prah*, har taget billedet.

Efter den hvide vest at dømme må billedet være taget enten efterår 1913 (inden 1/10) eller forår 1914; det sidste er det sandsynligste, knaphulsblomsterne taget i betragtning.

Dødsfald

OVE NIELSEN KINDT

* 28. september 1895 – † 4. december 1969.

Ove Kindt er død. Han var den næst- yngste af 5 brødre, der i årene 1905-20 var med til at præge vor gamle skole.

Ove Kindt kom ind i skolen i 3. m 1908 og blev i 1913 nysproglig student. I de næste 4-5 år var han i handels- lære (manufaktur) og aftjente sin vær- nepligt, men efter den første store krigs afslutning søgte han ud i verden, fik i 1919 ansættelse i Ø.K. og arbejdede 1920-23 for Ø.K. i Bangkok. Efter et studieophold i Tyskland kom Ove Kindt i 1924 til Odense som prokurist i det store firma I. G. Jacobsen og var i de følgende år med til at opbygge I.G.- huset, Odenseanernes stolthed. I 1940 kom Ove Kindt til Slagelse som direk- tør for I. P. Nielsens Kontantforret- ning, hvor han i øvrigt havde en anden soraner, Aksel Rønnow (1913) som med- direktør. Som han i Odense havde væ- ret med til at skabe I.G.-huset, var Ove Kindt så heldig i Slagelse at få omdannet den gamle Kontantforretning til det store moderne varehus, I.P.-hu- set, der nu er et centrum i Slagelses forretningsliv.

Da Ove Kindt blev 60 år, søgte han afsked fra stillingen som direktør for I.P.-huset, men blev boende i Slagelse og fortsatte indtil sin død som direktør for et stort Odense-firma, Manufaktur- kompagniet, som han fra 1938 var med- ejer af.

Ove Kindt hørte til de stilfærdige mennesker, der udretter en hel del uden at gøre megen blæst deraf. Han forstod at se og vurdere tingene, og han var en dygtig forretningsmand, vellidt og velanskrevet alle steder. – Han var en god kammerat i skolen og en god kammerat, når man mødtes senere hen, altid venlig og hyggelig. For et par år siden gjorde han sammen med sin hu- stru en stor rejse over Amerika til Au-

stralien og derfra hjem via Bangkok. Den tur var han glad for. Det var for ham stadig en slags eventyr at kunne rejse jorden rundt på et par måneder, besøge venner og bekendte i fjerne lande og gense ungdommens græsgange. Han fortalte om turen og sine oplevelser med umiddelbar glæde og begejstring.

I det sidste årstid havde han været syg og til slut ligget ret længe på hospital. Hans kammerater vil ikke glemme ham.

E. V. J. (s' 13)

FHV. BOGHOLDER
H. CHR. SCHJÆRFF

* 20. juni 1890 – † 27. december 1969.

Efter tre års sygdom, der medførte lammelse og forkalkning, døde min tvillingbroder den 27. december 1969. De sidste år var svære for ham, men nu har freden sænket sig over ham, og døden udfriede ham fra yderligere lidelser.

Han var indfødt soraner, og vi voksede op i et hyggeligt hjem. Da vi var omtrent 10 år gamle, rantes min mor (Kirsten Jørgensen, død 1936) og vi af en frygtelig katastrofe, idet min fader, der var ansat i Sorø Sparekasse, pludselig døde den 2. marts 1900, knap 36 år gammel. På beundringsværdig måde førte vores moder hjemmet videre, og vi fik begge en god uddannelse. Min broder gik på Sorø i årene 1902–06, kom derefter 1906 i handelslære hos firmaet Petersen & Jørgensen, var i en del år kommis, men fik fra 1919 ansættelse i Sorø Kommunes tjeneste; her fandt han sit virke i mere end 40 år, i mange år som bogholder. Desuden ledede han 1948–61 Sorø Turistbureau; begge steder blev han vurderet for sin interesse og sit initiativ.

Teatret var hans hjertebarn, han var nr. 1 i arbejdet med tilrettelæggelsen

af Det kgl. Teaters friluftsforestillinger i Akademihaven; selv skrev han prologer, instruerede forestillinger og var senere sufflør. Sorøs teaterhistorie kendte han til bunds, og han besad en enestående samling sjældne teaterplakater.

Han var en kendt skikkelse i fødebyen, glad, lystig og godmodig var han; han havde et stort kontaktbehov, elskede at tale med mennesker, var dus med mange og velset, hvor han viste sig. Sådan vil jeg tænke på ham og minde ham.

P. Sch.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samsfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i februar:

1. Hilmar Andres Møller (f. 1880), på Sorø 1893–94.
2. Vilh. Julius Nielsen (f. 1875), på Sorø 1889–92.
3. Kommunelærer Hans Jørgen Bransen (f. 1920), Hesselvang 20, 2900 Hellerup.
3. Civilingeniør Ib Refn (f. 1920), Vintervej 11, 2920 Charlottenlund.
7. Direktør Frank Horn (f. 1910), Thorsmindevej 17, 2720 Vanløse.
8. Bibliotekar Ole Jonassen (f. 1920), Ravnehusvej 29, 2890 Hareskov.
9. Rejseinspektør Kn. H. Munch-Larsen (f. 1895), Borgervænget 86, 2100 København Ø.
9. Direktør Niels Erik Morgills (f. 1920), »Rosengården«, 4780 Stege.
11. Afdelingsingeniør i K.T.A.S. Tage Albrechtsen (f. 1920), Vester Parkvej 25, 3460 Birkerød.
12. Læge Svend Trøst Emborg (f. 1910), 6300 Graasten.
12. Direktør (Dansk Almennyttigt Boligselskab) Helge Hørby (f. 1920), Dyrehavegårdsvej 31, 2800 Lyngby.

12. Ekspeditionssekretær (L.R.S.) *Vagn Nielsen* (f. 1920), Værebrovej 204, 2880 Bagsværd.
13. Proprietær *Th. Mayntz-Clausen* (f. 1900), Søbygård pr. 5632 Flemløse.
14. *Otto Theodor Svendler* (f. 1880); på Sorø 1891-94.
14. Proprietær *Verner Albert Henriques* (f. 1890), Skovfryd 5, 2800 Lyngby.
15. Oberstløjtnant *Mogens Boisen* (f. 1910), Sponnecksvej 27, 2820 Gentofte.
16. Forp. *Iver Hagemann Hasselbalch* (f. 1920), Borupgård, 3070 Snekkersten.
18. *Gregers Lerche* (f. 1880); på Sorø 1892-93.
18. *Erik Stephensen* (f. 1890); på Sorø 1903-04.
18. Politimester *Axel Bjerre* (f. 1895), 6300 Gråsten.
19. Fabrikdirektør, ingeniør *Peter Montagne Lillienskjold* (f. 1890), Sandhof, Rheinfeld ved (4047), Dormagen, Tyskland.
19. Kleinsmed *Svend Schrøder* (f. 1910), Ravnsborggade 10, 2200 Kbh. N.
19. Civilingeniør *Mogens Jensen* (f. 1920), Nässelfstigen 15, Vällingby, Sverige.
22. Fhv. arkivar *Johs. Ewens* (f. 1885), Øster Voldgade 14, 1350 København K.
23. Bestyrer *Sven Grüner* (f. 1920), Gala Estate, Namadri, Malawi, Central Africa.
24. Pastor *Olaf Krog-Meyer* (f. 1900), Skovvangsvej 7, Strøby Egede, 4600 Køge.
28. Oberstløjtnant *Svend Bruun de Neergaard* (f. 1920), Strandvangsvej 9, 3060 Espergærde.

Professor, dr. odont. *P. O. Pedersen* (s. '28) går af som rektor for Københavns Tandlægehøjskole og afløses den 15. februar 1970 af professor, dr. odont. *J. J. Holst*.

Direktøren for Det danske Studenterhus i Paris, *Erik Seidenfaden* (s. '28) er af præsidenten for den internationale studenterbys administrationsråd, den tidligere franske justitsminister *Bernard Chenit*, blevet udnævnt til tilfornordnet generaldelegeret for den internationale studenterby.

Udnævnelsen skete efter indstilling fra direktørerne for de 35 franske og internationale kollegier i studenterbyen, der beboes af ca. 7.000 studenter fra henved 100 nationer. Studenterbyen undergår netop i disse år store forandringer i forbindelse med studenteroprøret og undervisningens reformering.

Erik Seidenfaden, der kom til Paris i 1966, som direktør for Det danske Studenterhus, blev i fjor indvalgt i studenterbyens administrationsråd.

Fra 1. januar 1970 at regne er dr. agro *Michael baron Schaffalitzky de Muckadell* til Brobygård og Gelskov (s. '40) udnævnt til hofjægermester.

Hovedkasserer *Einar Nielsen* (r. '17), hvis 50-års jubilæum som medarbejder i Banken for Sorø og Omegn omtaltes i Sor.-Bl. 1969: 164, har fået tildelt den kongelige belønningsmedalje af første grad som en velfortjent påskønnelse. Med udgangen af december 1969 trak han sig tilbage til et otium, der sikkert vil give sig udslag i, at han påny optager sit virke som kunstmaler.

Den kendte sprogforsker, dr. phil. *Aage Hansen*, gør sig i en bog om moderne dansk retskrivning til talsmand for, at man simpelt hen skal skrive, som man taler; specielt bør man forandre vore fremmedord og f. eks. skrive sjæk i stedet for check. - Dette vil sikkert vække stor modstand, og en vis sund konservatisme vil være på sin plads, ellers kan man risikere et stykke dansk som følgende, forfattet af direktør *C. C. Hoffgaard*:

Heer redagtør!

Sæfeli har Di rat i, at vi ustænseli skal indrarte skræftsprået efter tælesprået. Så vil de heller ægge vare rart leengre, før vi ællesarmen tæler, som mange ællerræje gør det i Radioen.

Om trajvæ år vel der så ægge mere være none, som ka leese di bøger, våre dægttere skriver i dæ. Men det æ da vest bare en fårdel, ægge?

En måderne språgrarnsar.

På almindelig skrivemåde siger Hoffgaard sin mening således: Vort modersmål var dejligt,

i tale og i sang,
dengang man endnu værned'
dets lyse, varme klang.
Men nu er det gjort »billigt«,
vulgært og grimt og fladt.
Letsindigt man forøder
vort sprogs så rige skat!

Samme direktør Hoffgaard er forøvrigt på Foreningen til Hovedstadens Forskønnelses generalforsamling den 10. december 1969 indvalgt i Foreningens bestyrelse.

Bladet *Sic*, der udgives af elever ved Sorø Akademis skole, har udsendt et ualmindelig righoldigt julenummer, som man har meget udbytte af at gøre sig bekendt med. To bemærkelsesværdige artikler behandler spørgsmålet jomfrufødsel; pastor Paul Honoré ud fra et kirkeligt, lektor H. G. Beck fra et biologisk synspunkt.

Kongeballet på skolen karakteriseres i samme blad som det »vellykkedeste« bal i mange år; stor tilslutning, stor danselyst, rødvinen bedre end sædvanlig, og Jørn Aagaards tale for damerne »brandgod« (han karakteriserede sine ofre ved flere zoologiske sammenligninger).

I week-enden 13.-14. december var der *skolekomedie*; 2.g'erne opførte Aristofanes' løsslupne komedie »*Lysistrate*« fra anno 411 f. Kr., som stadig virker

frisk og nutidig. Den er et indlæg mod den peloponnesiske krig. Lysistrate vil ved at få kvinderne til at holde sig fra mændene fremtvinge freden. Dette afleder mange lystige situationer, og mændene fremtvinge freden. Dette af freden slutes. - De 22 roller var godt besat, og de to instruktører Lis Damm Jensen og Kim V. Binzer havde ære af deres arbejde.

Professor Steen Eiler Rasmussen fik tildelt Holberg-medaljen (Sor.-Bl. 1969: 76). I den anledning meddeler »Politiken« 13. december følgende lille episode:

Han må have været ca. otte år og gik i går tur i byen med sin far. Da de kom gennem Fiolstræde, standser faderen for at kikke på Holbergs nyrestaurerede mindetavle, og så er det, drengen spør:

Far - ham Holberg, hvad var han professionel i?

En af mine skolekammerater gør mig opmærksom på, at jeg i nekrologen over Vagn Techt Hansen (Sor.-Bl. 1969: 171) kunne have anført en lille pudsighed, hvilket hermed gøres: Vagns ene broder hed Frithiof Orla Techt Hansen og blev derfor kaldet FOT, hvad der var så meget des mere på sin plads, som faderen jo var FOT(ograf).

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvej 10
2860 Søborg
Tlf. (01) 89 11 44
Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
Lektor P. Schjærrff (ansvarshavende)
Højagervej 67
2960 Rungsted Kyst
Tlf. (01) 86 38 32
Overbibliotekar C. G. Elberling
(ulønnet medarbejder)
Algade 70
4760 Vordingborg
Tlf. (03 775) - 511 og 638

SORANERBLADET: Ekspedition
Direktør N. E. Løgstrup
Bygmarken 8
3520 Farum
Tlf. (01) 95 33 11

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri

SOLMULD

Forbedrer jorden og giver en endnu smukkere have

Bland Deres plantejord med SOLMULD eller dyrk direkte i SOLMULD — et udsøgt jordforbedringsmiddel fra svenske højmoser. SOLMULD er den bedste havenyhed i flere år. SOLMULD er næringsberiget og er ideel til al plantning, til jordforbedring, til topdressing og til overflade dækning mod tørke og ukrudt. Også når De anlægger græsplæne sikrer SOLMULD Dem et langt bedre resultat.

SOLMULD fås trykpakket i 80l. (med håndtag) og 180 l. plastsække.

Hasselors Broks AB Sverige

Danmark: Bygmarken 8 . 3520 Farum . Telefon: (01) 95 33 11

Advokat
HARALD QVIST
Landsretssagfører
Mødeberettiget for Højesteret
Frederiksberggade 25
(01) 12 32 64
Lrs. G. Tage Nielsens efft.

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

BANKEN
for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

TH. C. JENSEN
1ste KLASSES SKRÆDERI

Vedelsgade 14
(03) 63 03 58
4180 Sorø

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K.
Minerva 5800

HOTEL

POSTGAARDEN

SORØ

(03) 63 22 22

1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

luksusøl
til hverdagspris
H A R B O E